

[Baunsgaard.]

erkendt, at en elektricitetsafgift i et moderne industrisamfund måtte afvises. Jeg er mindre tilfreds med, at regeringen ikke til bunds har forstået, at det samme synspunkt gør sig gældende, når det drejer sig om benzinafgiften. Regeringen har også trukket lovforslaget om annonceafgift tilbage. Jeg kan her henvide til mine bemærkninger ved første behandling om denne afgifts virkning for dagbladene og i øvrigt erklære mig tilfreds med, at man nu trækker den tilbage.

Når talen er om at pålægge væsentlige forbrugsafgifter, er det vigtigt at undgå en urimelig forskelsbehandling af enkelte erhverv og erhvervsgrupper. Men regeringens oplæg var jo ikke frit for en sådan betydelig forskelsbehandling. Den skat, man foreslog på guld- og sølvvarer, kan forekomme at ramme et nok så luksusbetonet område og synes nok så berettiget ud fra denne ene, isolerede vurdering. Tilbage bliver imidlertid, at man ville udsætte et enkelt erhverv for betydelige svingninger — så store, at det ikke var rimeligt af hensyn til erhvervet.

Det samme må siges om de tanker, der har været fremme — her har vi dog ikke set noget forslag — om en forhøjelse af afgiften på gulvtæpper. Man kan ikke med få års mellemrum sætte afgiften ned fra henholdsvis 15 og 25 pct. til 9 pct. og bagefter sætte den op uden væsentligt varsel til 25 pct. igen. Noget sådant ville ikke være en rimelig fordeling af byrderne mellem de forskellige erhverv og erhvervsgrupper.

Jeg vil gerne føje til, at jeg tager alle disse imødekommelser fra regeringen — sammen med imødekommenheden over for et helt andet synspunkt i spørgsmålet om arve- og gaveafgifter — som et udtryk for, at regeringen alligevel har vist en politisk realitetssans, og det synes jeg i hvert fald ikke skal bebrejdes regeringen.

Engrosomsætningsafgiften er under udvalgsarbejdet foreslået forhøjet til 12,5 pct. i stedet for 10 pct. Der kunne fremføres mange betænkeligheder ved denne forhøjelse. Der har også under udvalgsarbejdet været tanker fremme om en endnu større forhøjelse, men det har vi fra det radikale venstres side vendt os imod. Når vi imidlertid, omend med beklagelse, accepterer forhøjelsen til 12,5 pct., hænger det sammen med, at

med den mekanik, der er indbygget i vore omsberegninger, ville en sådan faktisk engrosoms på 12,5 pct. svare til en afgift i detailledet — hvad enten det nu bliver i merværdiafgiftsform, eller det bliver en egentlig detailomsætningsafgift — på de 10 pct., vi har opereret med. Ud fra denne vurdering kunne det radikale venstre i situationen acceptere forhøjelsen.

Hvad de direkte skatter angår, kunne jeg for så vidt også føle trang til at beklage, at vi har mødt ikke mindre end 3 forslag undervejs. Jeg lader nu det ligge og nøjes med at konstatere, at som det ser ud ved anden behandling, fortsætter vi med en uændret skatteudskrivning for de direkte skatters vedkommende. Jeg er tilfreds med, at de persontilskud, den højtærede finansminister havde foreslået, nu er taget ud. Jeg skal ikke gøre andre bemærkninger om det end at udtale min tilfredshed med, at man i stedet har foreslået en forhøjelse af børnetilskuddet.

Det radikale venstre kan tilslutte sig disse ændringer og den uændrede skatteudskrivning for de direkte skatters vedkommende. Men vi kan ikke helt give tilslutning til den begrundelse, den højtærede finansminister har givet for at vælge netop denne udskrivningslov. Den højtærede finansminister siger nemlig, at lovforslaget og ændringsforslagene hertil fra regeringens side gennemføres under den forudsætning, at der indføres en merværdiafgift fra 1. januar 1966. En sådan forudsætning vil det radikale venstre ikke binde sig til. Der kan rent teknisk vise sig vanskeligheder for, at en bestemt dato kan overholdes, og det kan heller ikke skjules, at vi under de hidtidige, meget, meget løse overvejelser omkring merværdiafgiften er stødt på områder, der synes at volde vanskeligheder, rent administrativt, for store erhvervsgrupper. Det ville ikke være rimeligt, om man i dag, uden at disse forhold var ganske nøje undersøgt, bandt sig til, at den omsændring, alle ved skal komme, skal komme i form af en merværdiafgift. Der er, så vidt jeg på nuværende tidspunkt kan bedømme det, fordele, endog betydelige fordele, ved en merværdiafgift fremfor en detailoms. Men der er også, så vidt jeg kan bedømme det, betydeligt større administrative betænkeligheder ved denne form end ved en almindelig detailomsætningsafgift.